

ژورنال

شماره ۸۹۴

۲۳ نوامبر ۲۰۲۴ - ۳ آذر ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: کیوان جاوید

در این شماره ژورنال:

۲۵ نوامبر روز جهانی منع خشونت علیه زنان

ژینو ابراهیمی

مسئله حجاب و کربلای پنج

کیوان جاوید

نسیم سلطان‌بیگی و جایزه آزادی بیان

شهاب بهرامی

رابطه موز ۶ میلیون دلاری و تشنگان در حال مرگ

سینا پدرام

۲۵ نوامبر روز جهانی منع خشونت علیه زنان

ژینو ابراهیمی

در آستانه رسیدن به ۲۵ نوامبر، روز جهانی منع خشونت علیه زنان هستیم. این در شرایطی است که میلیون‌ها زن در سراسر جهان مورد خشونت و تبعیض جنسیتی قرار می‌گیرند یا این خشونت و تبعیض علیه زنان را با همه وجود خود حس می‌کنند. خشونت، فقط جسمی نیست، بلکه خشونت جنسی، کلامی، روحی و روانی و خشونتی که هویت و کرامت انسانی زنان را مورد تعرض قرار می‌دهد، ابعاد متنوعی از خشونت علیه زنان است.

بیش از ۴ دهه از حاکمیت جمهوری اسلامی زنان و دختران زیادی به اسم ناموس و شرف کشته شدند و هیچ دادگاهی هم نبوده که معترضین به زنان را محاکمه کند، چون حکومت از مردسالاری حمایت می کند و قوانین اسلامی و ضد زن گویای خشونت آشکار علیه زنان است. در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی کدام زن مورد خشونت قرار نگرفته است؟

خشونت علیه زنان در ایران حکومتی است و تمام دستگاه‌های قانون‌گذار و مجری قانون همراه با همه نهادهای انتظامی و نظامی و اطلاعاتی در همراهی با همه دستگاه‌های تبلیغی دست‌به‌هم دادند تا زنان را در کنج خانه‌هایشان نابود کنند.

در تقابل با این وضعیت یک انقلاب در ایران به نام زن جهان را متوجه عظمت خود کرده است. انقلابی که با نام زن شروع شده و زندگی و آزادی را طلب می کند.

جدیدترین نمونه این مبارزه با آپارتاید جنسیتی آهو دریایی است. زن جوانی که در اعتراض به خشونت نیروهای سرکوبگر رژیم ضد زن دست به اعتراض عریان زد و نشان داد زنان برای رهایی مرز و محدودیت ناموس پرستی، خرافی و عقب مانده زن ستیز را در هم می شکنند.

به انقلاب زن زندگی آزادی نگاه کنیم که هزاران زن شجاع پرچمدار این انقلاب بودند و در کف

خیابان‌ها فریاد آزادی سر دادند و در این راه
عده‌ای کشته و مجروح و تعداد وسیعی بازداشت
و زندانی شدند.

روز جهانی خشونت علیه زنان را باید به اعتراضی
گسترده و وسیع در سرتاسر جهان و به‌خصوص
ایران تبدیل کنیم. ما زنان برای رهایی دوش‌به‌دوش
همه انسان‌های برابری طلب و آزادیخواه به میدان
آماده‌ایم و با اتحاد و همبستگی مان پرچم آزادی
و برابری را برافراشته کرده‌ایم و علیه تمامی تابو
ها و تبعیض‌ها و آپارتاید جنسیتی تا سرنگونی
رژیم اعدامی و ضد زن مبارزه می‌کنیم. زنده‌باد
زن زندگی آزادی.

مسئله حجاب و کربلای پنج

کیوان جاوید

میثم رضوان پور، معاون اجتماعی سازمان بسیج، روز شنبه سوم آذرماه گفت: "ما برای رفع محاصره دشمن و تک دشمن در مسئله حجاب، نیاز به کربلای پنج داریم. خرمشهرها در پیش است نه در میدان جنگ نظامی، در میدانی که از جنگ نظامی سخت تر است."

بی شک نسل جدید احتمالاً خاطره‌ای از جنگ ارتجاعی ایران و عراق ندارد. خصوصاً نسل جوان شاید اصلاً نداند میثم رضوان پور منظورش از

”کربلای پنج“، اشاره به چه چیزی است. همین قدر اشاره کنیم که عملیات کربلای ۵ در تاریخ ۱۹ دیماه سال ۱۳۶۵ در منطقه شلمچه و شرق بصره آغاز شد که به گفته رژیم موفقیت‌های بزرگی در این عملیات علیه ارتش عراق کسب شد.

یادآوری و ربط دادن موج میلیونی بی‌حجابی با کربلای پنج چه معنایی برای رژیم اسلامی دارد؟ آیا غیر از این است که بگویند در محاصره یک نیروی عظیم اجتماعی قرار دارند که مقابله با این فوج عظیم از همه عملیات نظامی که جمهوری اسلامی در جنگ ۸ ساله انجام داده است دشوارتر است؟ این چه نیرویی است که حکومت اسلامی می‌گوید نبرد با آن از میدان جنگ نظامی سخت‌تر

است؟ این کدام ارتش و با کدام تجهیزات به روز شده و با چه قدرت سازماندهی و تعرضی پا به میدان جنگ گذاشته است که رژیم مجبور می شود برای روحیه دادن به ارتش شکسته خورده خود به عملیات کربلای پنجم خود دخیل ببندد؟

یادآوری کربلای ۵ از روی قدرت رژیم نیست تا با به رخ کشیدن آن، روحیه میلیونها زن و کل جامعه را خراب کند و در دلها ترس بیندازد. این رژیم قدرت این نیروی شکست ناپذیر اجتماعی؛ قدرت زنان که با قدمهای استوارشان زمین را زیر پای حکومت می لرزانند را دیده است و برای همین به صحرای کربلا زده است تا بگوید ما آنیم که روزی در خرمشهر جنگیدیم و ارتش

عراق را از این شهر عقب راندیم.

ما زنان و همه جوانان و کلیت این جامعه ۸۷ میلیونی که در ایران زندگی می‌کنیم، حرف‌های پوچ معاون اجتماعی سازمان بسیج که بیشتر به پارس سگ نشسته شبیه است را نشانه‌ای بسیار مهم از قدرت زنان در مبارزه با بی‌حجابی می‌بینیم. ما این درماندگی حکومت را به فال نیک می‌گیریم و مبارزه خود را برای سرنگونی جمهوری اسلامی گسترش می‌دهیم.

نسیم سلطان بیگی و جایزه آزادی بیان

شهاب بهرامی

سازمان بین‌المللی "شاخص سانسور"، نسیم سلطان بیگی، روزنامه‌نگار ایرانی، را به‌عنوان برنده جایزه "آزادی بیان" سال ۲۰۲۴ خود در بخش روزنامه‌نگاری معرفی کرد.

به نسیم سلطان بیگی و همه روزنامه‌نگاران شجاعی که با تمام وجود در دفاع از آزادی و کرامت انسانی و برای جامعه‌های انسانی مبارزه و تلاش کرده‌اند تبریک می‌گوئیم. جمهوری اسلامی با همه سرکوب و کشتار و جنایت و خفقان و ارباب، نتوانست جامعه را به گورستانی

خاموش و خالی از اعتراض و مبارزه تبدیل کند. در تمام طول تاریخ ننگین این اشرار حاکم، مبارزات اقشار مختلف مردم به شیوه‌های گوناگون ادامه داشت و پا به پای این مبارزات، گزارشگران شجاعی در نهایت بیباکی، تلاش کردند گزارش اعتراضات و مبارزات مردم را به گوش جهانیان برسانند و اینهمه در شرایطی رخ داد که به گفته نسیم، "ایران در فهرست ۱۰ کشور دارای بزرگ‌ترین زندان روزنامه‌نگاران قرار دارد، اما "ما خبرنگاران مستقل همیشه در کنار حقیقت و مردم ایستاده‌ایم." این هر دو لازم و ملزوم یکدیگرند.

اساساً نقش دولت‌ها تنظیم قوانین و مقرراتی به

نفع حاکمین یا بهتر است گفته باشم باندهای حاکم بویژه در کشورهای دیکتاتور زده است که دست به سانسور و سرکوب و ارباب می‌زنند تا جیبمان را آسان‌تر خالی کنند و نان را از سفره‌هایمان بریابند، بنابراین بحث و اهمیت آزادی بیان بویژه آزادی بی قید و شرط آن، اینجا معنی پیدا می‌کند. انسان گرسنه و دردمند، آزاد نیست، لذا برای رهایی از چنگال فقر و گرسنگی اول باید آزاد شود.

قطعاً آزادی بیان یکی از اصول بنیادین یک جامعه آزاد است و به افراد این امکان را می‌دهد که نظرات، ایده‌ها و احساسات خود را بدون ترس از سرکوب یا مجازات بیان کنند. این آزادی نه تنها

برای توسعه فردی و اجتماعی ضروری است، بلکه به مشارکت فعال در امور سیاسی و اجتماعی جامعه و به دست گرفتن سرنوشت آحاد جامعه به دست خود نیز کمک می‌کند. تا آنجا که “شرط آزادی هر فرد شرط آزادی همگان شود.”

جایزه آزادی بیان، به نسیم سلطان بیگی تعلق گرفت، جایزه نوبل شجاعت برای مبارزه در این راه قطعاً و باید به سپیده قلیان و ده‌ها زندانی سیاسی شجاع دیگر تعلق بگیرد. به یاد بیاوریم، سپیده اولین جمله‌ای که پس از آزادی چهارساعته از زندان و جلو چشم دژخیمان رژیم سر داد این بود: “خامنه‌ای ضحاک، می‌کشیمت زیر خاک.”

رابطه موز ۶ میلیون دلاری و تشنگان در حال مرگ

سینا پدram

در خبرها آمده است که یک موز به عنوان اثر هنری، به قیمت ۶ میلیون و ۲۰۰ هزار دلار در حراج فروخته شد. همان روز خبر دیگری از وضعیت آب‌های آلوده در سودان گزارش شده است.

نیاتاباه، زنی از سودان جنوبی که در دل میدان‌های نفتی ایالت یونیتی دام پرورش می‌دهد، می‌گوید: “اگر این آب را بنوشی، نفست می‌گیرد و به سرفه می‌افتی. ما می‌دانیم این آب آلوده است، اما جای دیگری نداریم، از تشنگی در حال مرگیم.”

چیز غریبی نیست. هر روز می‌توان به خیابان‌های تهران، کلکته، بوینس آیرس و حتی لندن، نیویورک و پاریس سری زد و تناقضات ساده و بغرنج جامعه سرمایه‌داری را مشاهده کرد. خیابان‌های شلوغ، متروهای پر رفت و آمد، میدان‌ها مملو از پیر و جوان، رهگذرانی که همدیگر را نمی‌شناسند و از کنار هم می‌گذرند. گاه با نگاهی خسته، گاه با لبخندی سرد و غالب اوقات بی‌هیچ نگاهی، چهره نوین جوامع انسانی را نقش زده‌اند. داستان فقر اکثریت انسان‌ها و ثروت و شیوه زندگی افسانه‌ای یک‌درصدی‌ها، دیگر حتی برای کودک خیابانی که "سرد و گرم" خیابان‌ها "درس" زندگی را به او آموخته نیز پنهان نیست.

خبره‌هایی از این دست که کسی به‌عنوان خریدار و یا کلکسیونر هنری ۶ میلیون برای یک عدد موز و یک چسب بر روی دیوار پرداخت می‌کند هر از گاهی و به درست حیرت‌ها، افسوس‌ها و عموماً خشم شنوندگان را بر می‌انگیزند.

آماره‌انشان می‌دهند، میلیاردها انسان آب آشامیدنی تمیز و سالم ندارند؛ میلیاردها انسان دسترسی به توالت و حمام ندارند و هزاران زن و کودک در هندوستان شب‌ها در راه‌رفتن به توالت مورد تجاوز قرار می‌گیرند؛ مدرسه کافی برای کودکان نیست؛ از بیمارستان و دارو و درمان خبری نیست و غیره و در همان حال شخصی میلیون‌ها دلار برای موز روی دیوار هزینه می‌کند و میلیاردر دیگر ۳۰ میلیون

می‌دهد تا چند ساعت به فضا برده شود. این دنیایی است که هر ۴.۴ ثانیه یک کودک از انواع بیماری‌های علاج‌پذیر و بی‌غذایی می‌میرد.

سؤال تنها این نیست که چرا این چنین است. جواب این سؤال، علت این نابرابری حداقل از دوران مارکس بادقت موشکافی شده است. سؤال دقیق‌تر پیش‌روی ما این است که چگونه باید به این وضع نقطه پایانی گذارد؟

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال